

f

Tidsskrift for Landsbyen Sølund

Udgivet af Pårørendeforeningen Landsbyen Sølund

Nr. 4
December 2011
36. årgang

o

k

u

Så er den nye bålhytte mellem Boenhed 20 og 40 taget i brug — læs mere på side 6

s

Pårørendeforeningens Bestyrelse

Formand:

Anders Peter Jensen
Katrineholmsallé 121, 8300 Odder
Telefon: 86 54 27 66
E-mail: ap-jensen@dlgmail.dk

Næstformand:

Frede Højland
Skovlundsvej 25, Saxild, 8300 Odder
Telefon: 86 55 87 88
E-mail: margith@dadlnet.dk

Kasserer:

Kurt Hager
Jernaldervænget 79, 8220 Brabrand
Telefon: 86 24 76 76
E-mail: 3019@stofanet.dk

Sekretær:

Margit Graves Ponsaing
Saltholmsgade 19, 8000 Århus C
Telefon: 86 12 60 84
E-mail: margit@graves-ponsaing.dk

Bestyrelsesmedlemmer:

Ulla Bøttcher Nielsen
Damvej 12, 8700 Horsens
Telefon: 75 64 76 80
E-mail: ubn.nielsen@gmail.com
Aase Lorenzen
Baunevej 7, Nim
8740 Brædstrup
Telefon: 40 44 46 82
E-mail: aaslor@privat.dk
Hans Hoffmann
Vinkelvej 10, Snaptun
7130 Juelsminde
Telefon: 75 68 36 24
E-mail: hoffmann@snaptun.dk

Suppleanter:

Bente Christensen
Høvænget 52, 8260 Viby J.
Telefon: 24 60 34 29
E-mail: vhcb@stofanet.dk
Marianne Haurdahl
Ålykkevej 13
8240 Risskov
Telefon: 86 17 31 26
E-mail: mhaurdahl@gmail.com

Medlemskab af pårørendeforeningen er ikke betinget af, om man har betalt kontingent. Alle er velkommen til at deltage i foreningens arrangementer, og til at rette henvendelse til bestyrelsens medlemmer, hvis der er problemer, man ikke kan klare alene. Slut op om forældreforeningen. Det gavner både beboerne og dig selv

*Årligt kontingent for ægtepar: Kr. 150,00
Enlige: Kr. 75,00*

Bidrag udover det årlige kontingent modtages med glæde.

Vort gironummer er: 727 1085

*Med venlig hilsen
Pårørendeforeningen Sølund*

Udgiver: Pårørendeforeningen
Landsbyen Sølund
Dyrehaven 10
8660 Skanderborg
Ansvarshavende: Anders Peter Jensen
Tlf.: 86 54 27 66
e-mail: ap-jensen@dlgmail.dk
Redaktion: Pårørendeforeningens
bestyrelse
Lone Bahnsen Rodt
Ulla Bøttcher Nielsen
Layout: Ulla Bøttcher Nielsen
Tlf.: 75 64 76 80
e-mail: ubn.nielsen@gmail.com

***Næste nr. af FOKUS udkommer:
marts 2012***

***Sidste frist for indlevering af artikler m.m. til
bladet er: 15. februar 2012***

Pårørendeforeningens bestyrelse

Formand:

Anders Peter Jensen
Katrinesholmsallé 121,
8300 Odder
Telefon: 86 54 27 66
E-mail:
ap-jensen@dlgmail.dk

Far til Lene i hus 39

Næstformand:

Frede Højland
Skovlundsvej 25, Saxild,
8300 Odder
Telefon: 86 55 87 88
E-mail:
margith@dadlnet.dk

Bror til Palle i hus 18

Kasserer:

Kurt Hager
Jernaldervænget 79,
8220 Brabrand
Telefon: 86 24 76 76
E-mail:
3019@stofanet.dk
Far til Helene i hus 13
Værg for Benny i hus 17

Sekretær:

Margit Graves Ponsaing
Saltholmsgade 19,
8000 Århus C
Telefon: 86 12 60 84
E-mail:
margit@graves-ponsaing.dk

Mor til Johan i hus 39

Bestyrelsesmedlem:

Ulla Böttcher Nielsen
Damvej 12,
8700 Horsens
Telefon: 75 64 76 80
E-mail:
ubn.nielsen@gmail.com

Mor til Anders i hus 40

Suppleant:

Bente Christensen
Høvænget 52,
8260 Viby J.
Telefon: 24 60 34 29
E-mail:
vhcb@stofanet.dk

Mor til Steen i hus 12

Bestyrelsesmedlem:

Aase Lorenzen
Baunevej 7, Nim
8740 Brædstrup
Telefon: 40 44 46 82
E-mail: aaslor@privat.dk

Mor til Sanne i hus 6

Suppleant:

Marianne Haurdahl
Ålykkevej 13
8240 Risskov
Telefon: 86 17 31 26
E-mail:
mhaurdahl@gmail.com

Mor til Tine i hus 4

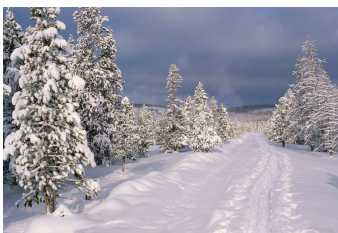
Bestyrelsesmedlem:

Hans Hoffmann
Vinkelvej 10, Snaptun
7130 Juelsminde
Telefon: 75 68 36 24
E-mail:
hoffmann@snaptun.dk

Far til Mads i hus 4

Nyt fra Bestyrelsen

Så er endnu et år ved at være gået, og julen nærmer sig med hastige skridt med alle dens dejlige traditioner. Mon vi kan være lige så heldige som sidste år og få en hvid december??

Til stor glæde for mange men nok også til irritation for andre. En af mine traditioner på Sølund er at skulle til julefest i hus 39, det plejer altid at være en god start på julemåneden, og jeg glæder mig.

Lige som vi troede, at alt byggerod var overstået, skal vi på den igen.

Det er blevet besluttet, at der skal bygges 4 lejligheder i forbindelse med hus 12. Disse lejligheder skal huse de sidste 4 beboere på Sygehusvej. De skal gerne stå færdig, når 2012 rinder ud, og dermed er Sygehusvej lukket, og skal ikke bruges af Sølund mere.

Heller ikke i de kommende år er Sølund sluppet for besparelser. Over de næste 3 år skal der spares 15 mill. kr. Det svarer til 2 % i 2012, 2013 og 2014, altså ca. 5 mill. om året. Ledelsen har meldt ud, at de mener at kunne finde besparelserne uden for boenhederne, så det ikke er personale, der skal skæres ned på.

I den forbindelse har man sat noget analysearbejde i gang, bl.a. i forbindelse med vaskeriet, hestehold, køkken og dagtilbud.

Som bekendt har vi jo arvet nogle penge, og dem har vi delt lidt ud af.

Ajstruplund har fået 10.000 kr. til at købe nogle grill og andre bålting, så der kan bages pandekager, laves snobrød og popkorn, forhåbentlig til stor glæde for husets brugere.

Beboernes hus har også fået 10.000 kr. Pengene skal bruges til en projektor, som kulturmedarbejder Lene Bay længe har ønsket sig men ikke havde pengene til. Lene har lovet at skrive et indlæg til Fokus om alt det, den kan bruges til.

Til sidst vil jeg ønske alle beboere, pårørende og medarbejdere en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Mange hilsner

Anders Peter Jensen

Formand for Pårørendeforeningen i landsbyen Sølund

Boenhed 20 og 40's nye bålhytte

Det har længe været et stort ønske blandt beboere og medarbejdere, at få etableret en bålhytte, som kan benyttes til friluftsliv og hygge, så nu har boenhederne 20 og 40 i samarbejde fået etableret en bålhytte mellem boenhederne.

Det er hensigten, at bålhytten skal benyttes af dagbeskæftigelsen og til spontane indfald i weekender og på fridage, og den er allerede taget i brug ved flere lejligheder. Som billederne viser, var indvielsen en festlig begivenhed med ristede pølser og brød over bålet, og der var stor begejstring blandt beboerne for bålhytten og dens muligheder.

Ved en anden lejlighed erfarede vi, at ved optænding af bålet tiltrækkes flere af de øvrige beboere på Sølund, og bålhytten bliver dermed et samlingspunkt og rammen om skabelsen af nye venskaber på tværs af boenhederne.

Skulle man evt. sætte sig ned???

Fortsættes

Der gøres klar...

Ventetiden kan forkortes med god musik

En sodavand og lidt snak er nu også godt

Klar, parat START

"Tillykke med din nye titel som pædagog" lyder det fra rektoren på VIA University College i Aarhus. Eksamensbeviset ligger klar og en fremtid på arbejdsmarkedet venter forude. Nye mennesker, nyt arbejde, nye indtryk og ansvar venter lige om hjørnet.

Uddrag af artikel af Tina Brandstrup Hansen, pædagog i Landsbyen Sølund - artiklen kan læses i sin fulde længde på www.solund.dk.

Mit hjerte banker... jeg er nervøs. Det er nu, det gælder, er jeg parat? Jeg står i døren til min nye arbejdsplads den 25. juli 2011 - og et smilende ansigt byder mig velkommen i Hus 7, boenhed 7 i Landsbyen Sølund.

Kultur/ forventninger

Hver arbejdsplads har sin kultur, sine skikke og sine regler for, hvad man gør og ikke gør. Det er regler, man ikke lærer på studiet, og det kan derfor være svært at vide, hvad lederen og ikke mindst kollegerne forventer af en. Jeg startede med at ville det hele på én gang. Jeg har enkelte gange taget mig selv i at ønske noget så "simpelt" som et regelsæt for de interne spilleregler. Jeg har senere måtte konstatere, at det ikke kan lade sig gøre, ting tager tid! Denne tid er guld værd i arbejdet med relationer og kærlighed, som er i højsædet i Landsbyen Sølund.

Kulturen i Hus 7 er præget af gensidig respekt for beboernes ønsker og behov. Her vægtes beboernes medbestemmelse, at de oplever livskvalitet på deres præmisser, højt.

Fortsættes

Gentle Teaching

Landsbyen Sølunds pædagogiske filosofi er Gentle Teaching (GT), udviklet af den amerikanske psykolog John McGee. Filosofien i GT er at skabe det gode liv for beboerne gennem kærlig omsorg, ligeværdig anerkende samvær og ved at møde beboeren, hvor han/hun er. Jeg var til GT undervisning i oktober måned, hvor jeg blev bidt af den måde, som budskabet blev formidlet på. Grunden til dette var, at underviseren var meget tydelig i sit verbale og nonverbale kommunikation. Trine K. Schierff, vicelandsbyleder i Landsbyen Sølund, underviste, og hun viste tydeligt, at hun brænder for filosofien.

Tillid tager tid

Det er svært at udføre GT i praksis, når man kommer direkte fra skolebænken, og derfor ikke har den store erfaring hverken med GT eller målgruppen, mennesker med vidtgående fysisk og psykisk udviklingshæmning. Jeg kan mærke, at jeg så småt er ved at opbygge gode og tætte relationer til vores beboere i hus 7, det tager tid, men jeg er sikker på, at det er al tiden værd.

Konklusionen på artiklen er, at det er hårdt at være ny et sted, hvor relationer betyder så meget for, om tingene lykkes, men det er al arbejdet værd. Hver gang det lykkes en smule, er det fyldestgørende og tilfredsstillende til op over begge ører.

Landsbyen Sølund er et godt sted at være, et godt sted at bo og et godt sted at gæste.

Nyt fra præsten

Den 2. september indviede vi mindemuren i sansehaven bag Guldhornet med taler, fællessang og lagkage. Det var en dejlig sensommerformiddag og i dette nummer af Fokus, har jeg valgt at give jer den tale, jeg holdt ved indvielsen:

Jeg har taget noget med i dag – en gammel sykasse, som jeg har fået af min oldemor. Jeg er ikke så god til at sy, så derfor ligger der ikke nål og tråd i.

Til gengæld har jeg lagt noget andet nyttigt i, nemlig sten, som jeg har samlet rundt omkring igennem det meste af mit liv.

Jeg kalder min kasse for *Mindernes land*. Og engang imellem går jeg ind i *Mindernes land* og finder en sten, som får mig til at mindes noget helt bestemt, fra det sted eller den dag, jeg fandt stenen. En dag kan jeg for eksempel finde på at tage den her sten frem, og vupti er jeg nærmest tilbage i det sommerhus, hvor jeg engang var på ferie med min far og mor og mine to søstre. Det var et lille, lidt skævt sommerhus, hvor vi sov i køjesenge og brugte en hel dag på at bygge sandslot og pynte det med små skaller og sten, der glimtede. Jeg bliver helt varm og glad indeni, når jeg mindes den sommerdag.

En anden dag, når jeg er besøg i *Mindernes land*, kan jeg tage den sten her frem. Den fandt jeg en dag, hvor jeg gik langs vandet ved Tangkrogen i Århus, sammen med min mormor. Når jeg tager den sten frem, bliver jeg først glad, fordi jeg næsten kan mærke min mormors bløde hånd rundt om min og den ru tommefinger, hun havde, og som kildede så rart på min hånd. Og samtidig kan jeg mærke, at jeg bliver lidt ked af det. For jeg savner min mormor rigtig meget. Hun er død og jeg savner alt det sjove, skøre og dejlige, jeg lavede sammen med hende.

Her bag Guldhornet har vi også en masse sten – dem, der er blevet til mindemuren. Et sted for minder – et sted, hvor vi alle sammen kan gå ned, hvis vi trænger til at gå en tur rundt i mindernes land og tænke på noget, der var engang.

Det kan være noget rart, vi har oplevet, eller det kan måske være en person, vi holder rigtig meget af og savner – måske fordi hun er på ferie, eller fordi han er rejst eller måske er død.

I må gerne stille små ting eller billeder ind i hullerne i muren.

Vi har en lamineringsmaskine, som I kan få lamineret jeres billeder i, så de kan klare regnvejr. I kan også tænde et lys og på den måde mindes. I kan sidde eller ligge, I kan nyde blomsterne, kigge på fugle, der bader i fuglebadet, synge en sang, fortæller en historie, læse i en mindebog, I har lavet eller bare være lige så stille. Der er ingen regler for, hvordan man skal være i *Mindernes land* – det vigtigste er, at man går derind, hvis man trænger.

Alt det, der var engang, kan vi ikke få tilbage, men vi kan åbne døren til *Mindernes land* og dér gå på de stier, vi engang gik på. Vi kan opleve, at vi næsten kan smage de jordbær igen, vi engang spiste os en mavepine af eller mindes og måske næsten mærke de hænder, der engang var så gode til at ae os, når vi var kede af det. Måske vil vi grine højt og måske vil vi græde, når vi går på besøg i *Mindernes land*. Men én ting er sikkert – det er altid bedre at turde åbne døren til *Mindernes land* end at lade døren være lukket, fordi vi kan blive kede af at gå derind. Men sørg altid for at have en med, som kan passe på dig og dele dine minder med dig!”

Line Rudbeck, præst.

Datoer for gudstjenester.

Gudstjenester i Guldhornet:

Onsdag den 21. december 2011 kl. 10.30 (julegudstjeneste)

Onsdag den 4. januar 2012 kl. 10.30

Onsdag den 8. februar 2012 kl. 10.30

Onsdag den 14. marts 2012 kl. 10.30

Gudstjenester – Stjernetræf - i Slotskirken:

Fredag den 25. november 2011 kl. 11

Fredag den 16. december 2011 kl. 11 (julegudstjeneste)

Fredag den 27. januar 2012 kl. 11

Fredag den 24. februar 2012 kl. 11

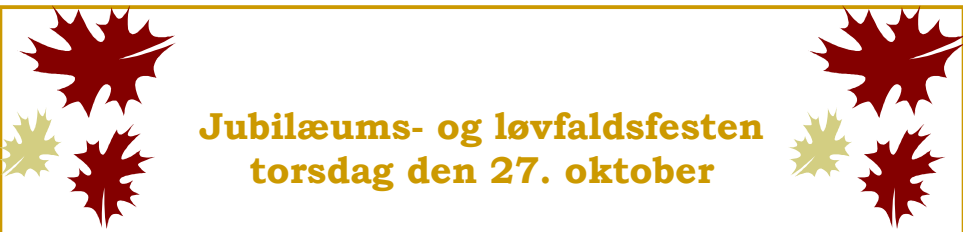
Fredag den 30. marts 2012 kl. 11

Kors i kirken

Ved gudstjenesten i Guldhornet, onsdag den 9. november indviede vi kirkens eget kors – et meget smukt marmorkors, som Margit Amby fra AC har lavet. Margit har gået til stenhugning i mange år og spurgte i forsomerer, om hun måtte lave et kors til kirken. Det måtte hun selvfølgelig meget gerne! Resultatet er superflot og klæder rum og alter rigtig godt. Margit fortalte, at det flotte marmor er fundet hos Møllers granit i Hovedgård. Da ejeren hørte, hvad marmoret skulle bruges til, forærede hun det til Margit, fordi hun syntes, at det gik til så godt et formål!

Stor tak til både Margit og Møllers granit – det er helt sikkert, at korset vil blive til gavn og glæde for mange.

Jubilæums- og løvfaldsfesten **torsdag den 27. oktober**

Traditionen tro blev der også i år afholdt jubilæums- og løvfaldsfest og omkring kl. 17 var der trængsel ved indgangen, hvor en masse glade, feststemte beboere mødte op, klar til en rigtig hyggelig aften.

Som til alle gode fester startede vi med at spise, og køkkenet havde fremtryllet lækker indbagt mørbrad med flødekartofler og salat. Det gav hos min sidemand helt sikkert blæner på ganen, for flødekartoflerne blev omgående spist, og de var meget varme. Tænk hvis nu nogen skulle tage dem fra dig !!!

Efter middagen blev der spillet op til dans, og dansegulvet var omgående fyldt. Der blev danset, så sveden sprang, og sunget med på alle de melodier, man kendte. Helt fantastisk.

Jubilæumsfest - jo der var i år 13 beboere, som har boet i landsbyen Sølund så længe, at de kunne fejre jubilæum. Og når man har jubilæum, skal man have gaver, så pårørende foreningens bestyrelse ønskede tillykke med en lille ting til hver især.

Til slut vil jeg bare sige tusind tak, fordi jeg som medlem af pårørende foreningens bestyrelse har mulighed for at deltage i festen. Det er en fornøjelse og for mig et af årets højdepunkter.

Ulla Bøttcher Nielsen

Laurids, som kunne fejre
80 års jubilæum

..... Og så skulle der danses

Mathilde, Dorte og Robert på dansegulvet

Sølund i 100 dage

Af landsbyleder Lone Bahnsen Rodt

Landsbyen Sølund, 15. nov. 2011.

Kære Sølund

100 dage er gået, siden jeg første gang trådte ind ad døren som ny leder af Landsbyen Sølund. Til min ansættelsessamtale lovede jeg at skrive en rejsefortælling i form af et forundringsbrev over alle de aspekter i og omkring landsbyen, som jeg som ny og udefra kommende har fundet "forundringsværdige" de første 100 dage. Det har ikke været et let brev at skrive for mig - for jeg ville have alt med. Så først blev det frygtelig langt. Derefter blev det så lige lovlig kort og komprimeret. Jeg håber, jeg nu har ramt en form og længde, som gør "forundringerne" læsevenlige og vedkommende for alle modtagere af dette brev.

Jeg har været på en forunderlig rejse i en ny kultur, i nye pædagogiske og organisatoriske forståelser og tilbage i tiden med et historisk vingesus siden min start som ny leder af Landsbyen Sølund d. 8. august i år. Det har været en perfekt forunderlig rejse! Jeg er alle steder blevet mødt med en stor nysgerrighed på, hvem jeg er og et stort og beundringsværdigt engagement i de mange udfordringer og opgaver, som landsbyen og dens beboere byder på. Uanset hvor i organisationen jeg har været, har jeg oplevet et engagement, en faglig stolthed og ære-kærlighed omkring opgaveløsningen og "projektet" Landsbyen Sølund, som jeg er fuld af respekt for og beundring over. Jeg har mødt massevis af medarbejdere på alle niveauer i organisationen, som med hjerte og forstand har fortalt en række fascinerende historier om Sølunds væsen, beboere, udfordringer, arbejdsmetoder, menneskeforståelse og sågar verdensforståelse! Og efterhånden er der blevet skabt en farverig mosaik af den meget spændende opgave, jeg har valgt at gå i møde, forme og færdiggøre (hvis det da er muligt?) til mit eget landsbybillede. Jeg har i løbet af mine første 100 dage ofte og spontant tænkt: "Jeg er Lykkens Pamfilius"! (Ud)fordringen som ny leder af Landsbyen Sølund er både unik og usædvanlig, og på trods af svære tider med mørkere skyer i horisonten, der varsler behov for omstilling og nytænkning på grund af en lavere efterspørgsel og trængte kommunekasser i det ganske land, fornemmer jeg også spændende og gode år forude, hvor netop den udvikling vi skal igennem, fører Sølund ind i en ny tid og æra.

Fortsættes

Min hensigt i de første 100 dage har været, at jeg ville være fordomsfrit lyttende, lydhør og spørgende på min vej rundt i organisationen. Jeg håber, det er lykkedes, trods det, at jeg ved, at nogle har oplevet min spørgelyst og undren som værende kritisk. Det har ikke været min bevidste hensigt, at være kritisk ud fra en forudfattet mening om landsbyen og dens kultur. Men måske et uundgåeligt skisma og paradoks som viser sig i forsøg, som ny og udefra kommende, på at forstå og omsætte ind i den virkelighed, man selv kommer af.

Mine ”forundringer” bygger uomtvisteligt på mine subjektive oplevelser og for-
forståelser - som jeg uagtet håber kan tjene som et spejl, der åbner øjne og nys-
gerrig refleksion på den praksis, rolle- og opgaveforståelse, som hersker her i
denne forunderlige landsby med dens mangeartede opgaver og mangeartede
mennesker. En anledning til en ”*kiggen indad*” om man vil?

Mine ”forundringer” undervejs har været mange, men dem som jeg lægger frem
her, tager hovedsagligt udgangspunkt i nogle af de ”hovedattraktioner”, som jeg
i min ansættelsessamtale redegjorde for som værende de mest essentielle for mit
fokus på min 100 dages rejse gennem organisationen; *landsbybeboerne*, *medar-
bejderne*, *lederskabet i landsbyen*, ”*landsbyhistorien*” – hvilken historie fortæl-
les og leves i organisationen, og så ikke at forglemme den til tider *dominerende
økonomi og forståelsen heraf*.

Den væsentligste ”øjen-åbner” og ”forundring” handler om det indblik, de første
100 dage har givet mig i landsbyboernes liv og livsbetingelser. Beboerne i vores
landsby består af en mangfoldig gruppe mennesker, som med hver deres bag-
grund og historie vidner om, at dette samfund rummer mennesker, som hver dag
lever med livsudfordringer, som vi andre i bund og grund ikke kan gøre os be-
greb om. Og hvis vi bilder os selv ind, at vi kan, tager vi grueligt fejl. På trods af
ubegribelige udfordringer, udviser beboerne et livs- og gå-påmod og en livsop-
holdelseskraft, som jeg kun med den største ydmyghed kan nære beundring og
respekt for. Selv om vi som ansatte i landsbyen hver dag tilstræber, at møde be-
boerne med kærlig respekt og imødekommenhed, må vi jo erkende, at vi ikke
med kærlig imødekommenhed kan komme uden om det faktum, at landsbyens
beboere hver dag skal leve og eksistere i et liv, som i vid udstrækning er ramme-
sat og defineret af andre (som reelt ikke forstår, men ihærdigt forsøger at forstå).
Det faktum har I løbet af disse 100 dage fæstnet sig som ét af de mest forun-
dringsværdige aspekter ved Landsbyen Sølund - at Sølands beboere oparbejder
en helt særlig livserfaring, som vi andre, der ikke er underlagt behov for daglig
hjælp og støtte af professionelle hjælpere, aldrig opnår. En livslang erfaring med
at omgås og være underlagt andre, som ikke helt forstår.

Fortsættes

Og hvor er det ”forundringsværdigt”, at beboerne, trods denne livsbetingelse - men måske netop i kraft af deres særlige indsigt spiller positivt med - lever videre og udvikler deres helt særegne livs- og levestrategier, der kun kan være til beundringsværdig inspiration i det møde, vi skal have med dem hver dag.

På min 100 dages rejse har jeg oplevet en landsby, der i høj grad beskriver sit virke og definerer sin opgave ud fra den *grundlæggende filosofi*, som skal præge det pædagogiske arbejde med beboerne – *Gentle Teaching*. Selv om Sølunds historie i hovedtræk kan sidestilles med den samfundsmæssige udvikling igennem de knap 77 år, der er gået siden opstarten af Sølund som et hjem for fysisk- og psykisk udviklingshæmmede, så er Sølunds historie i sig selv fascinerende, og man bliver hver dag mindet om forgangne tider på godt og ondt, når man færdes i og omkring de gamle pavilloner i landsbyens sydlige ende. Set med mit nyankomne perspektiv, er den udvikling, som er sket gennem de sidste 20 år, trods den løbende udvikling, nok den mest epokegørende, hvad angår professionelt forsøg på forståelse og indsigt i arbejdet med udviklingshæmmede.

Gentle Teaching som ledetråd i den professionelle tilgang har skabt et paradigme-skifte i den professionelle tilgang og rolleforståelse indenfor arbejdet med udviklingshæmmede mennesker, og Landsbyen Sølund har både nationalt og internationalt markeret sig i den faglige videnformidling og dialog indenfor handicapområdet. En fantastisk flot platform som skal bevares og dyrkes!

”Forundringsværdigt” har det alligevel været for mig, at Sølund har defineret hovedelementet i *Gentle Teaching*-tilgangen – kærlighed (den kærlige tilgang, den kærlige rummelighed, den kærlige imødekommenhed og den kærlige forståelse – eller forsøg herpå)– som *visionen* for det professionelle arbejde der ydes i landsbyen (og vel også for det liv der leves i landsbyen?). Min forståelse af en vision er noget, som er en lille smule uopnåeligt og en lille smule

”undefinerbart” (en metafor for/en retning på hvad man gerne vil). ”*Kærlighed*” som *vision* vækker min forundring, fordi Sølund samtidig har gjort beskrivelsen af *Gentle Teaching* og grundfilosofien heri til det grundlæggende mantra for arbejdet og omgangen med udviklingshæmmede. Er det i virkeligheden ikke landsbyens mission? Er det ikke den *kærlige tilgang* og den *kærlige forståelse* i mødet med udviklingshæmmede, som *er og skal være* grundstenen i vores arbejde – vores mission!

”Det optimale liv” (som Sølund har defineret som dets mission)– egner sig efter min opfattelse derimod langt bedre til at have *visionsstatus*. For hvad er egentligt det optimale liv? - andet end noget alle stræber efter, men som er svært definerbart fordi det er personafhængigt og kontekstbestemt. Noget *efterstræbelsesværdigt*.

Fortsættes

Landsbyen Sølund har p.t. den mest velbeskrevne vision, jeg nogensinde er stødt på (næsten metodebeskrevet), og en mission (det optimale liv), som til gengæld praktisk talt ikke har været beskrevet i tale eller i tekst nogen steder på min første rejse gennem organisationen. For en udefra kommende som mig, virker det en lille smule forvirrende og ikke helt logisk.

Forundringsværdigt er det også, at landsbyen i dens profilering og historiefortælling om sig selv ikke i højere grad vægter det integrerede *sundhedsfaglige arbejde* med det pædagogiske. Jeg har hørt flere understrege, at "Sølund er en pædagogisk arbejdsplads". Jeg mener, at Sølund er meget mere end det! Sølund er først og fremmest rammen om et hjem til en række særlige mennesker. Et hjem som netop evner at favne og tilbyde disse mennesker - med endda meget svære og komplicerede handicap og følgesygdomme et blivende hjem - og ofte et langt liv, fordi den sundhedsfaglige indsats integreres og tænkes ind i et tæt og forpligtende ligeværdigt samarbejde med den pædagogiske indsats. At forstå Landsbyen Sølund som et integreret socialt- og sundhedsfagligt tilbud (ramme om et hjem) bør efter min opfattelse få en mere fremtrædende bevidsthed i organisationen, ligesom jeg gerne ser, at vi overalt i landsbyen bliver mere fokuseret på erfarings- og videnformidling både internt og eksternt.

Landsbyen Sølund er en genial grundtanke og konstruktion om et helhedstilbud, der i sit væsen sikrer, at mennesker med så svære problemstillinger, som beboerne i Landsbyen Sølund har, får gode og nære udfoldelsesmuligheder i beskyttende rammer (landsbyrammen). Den måde, der indtil videre har været tænkt omkring integration og integrationsmulighederne, ved at definere målsætningen om omvendt integration, er endnu mere genial og fremsynet! Og her oplever jeg, at vi har masser af uopdagede muligheder for konstruktiv og lærerigt samspil med vores omkringliggende omgivelser og samfund. Den omvendte integrationstanke skal klart udbygges og udforskes.

Hvordan definerer man så *væsenet* i en landsby? Tilbuddet (eller kravet) om fællesskabet? De trygge (eller snærende) rammer? At man er en del af en sammenhæng (eller sig selv nok)? Min oplevelse er, at dilemmaerne mest forundringsværdigt har udspillet sig i, hvordan den brede ledergruppe i landsbyen har udtrykt henholdsvis begejstring og det modsatte over netop de ofte kontrastfyldte dilemmaer i landsbykonstruktionen.

Fortsættes

Bevarelsen af ”det fælles” som vigtigt for ”Sølund-ånden” og landsbykonstruktionen, og modsat nedlæggelsen af det samme eller elementer heri, som argument for ”det særegne behov hos os i vores boenhed” illustrerer spændvidden og skismaet i, hvordan *væsenet* bliver omtalt og forstået. Endnu mere forundringsværdigt er, i min optik, behovet for at definere sig og agere i ”kongedømmer” i det store landsbyfællesskab. Jeg tænker, der ligger en spændende fremtidig udfordring for ledergruppen i landsbyen i at få redefineret sig selv og sin forståelse af hhv. lederrollen og *lederfællesskabet*. Min ambition er at få mere ”*samledelse*” på tværs i organisationen. At se mulighederne i det man kan i fællesskab, frem for at se begrænsningerne i det, man ikke *selv* kan. Den øverste ledelse af landsbyen har allerede taget hul på den dialog med hinanden og så småt begyndt at agere og øve sig i *lederfællesskabet*. Hovedelementerne her bør være åbenhed og gennemsigthed i beslutningsprocesser, samt at finde den hårfine balancegang i at ”*udvise fællesskab*” – også når der er interesse- og holdningsforskelle på spil. En udfordring som er gældende i enhver ledergruppe og i ethvert leder-team, som ønsker at definere sig og agere i fællesskab på godt og ondt.

”Forundringsværdigt” har det også været at støde ind i en arbejdsplads, der som Landsbyen Sølund, har så mange medarbejdere med så megen ”Sølundhistorie” med sig og bag sig som her. Det siger selvfølgelig sig selv – men det at landsbyen har dedicerede og sprudlende medarbejdere med både 25, 30 og sågar 40+ år i bagagen som sølundmedarbejder vidner om en medarbejdergruppe af et særligt stof. Det er for mig forundringsværdigt (*læs beundringsværdigt*) at møde medarbejdere, der efter så mange år fortsat evner at bidrage dybt professionelt og innovativt og stadig udstråle gejst og engagement. Enten er I gjort af et særligt stof eller også har landsbyen gjort jer til et særligt stof? Vigtigt er det dog med Sølunds særlige historie, at der i en brydningstid som denne, er medarbejdere som repræsenterer en rød tråd ind i en ny og endnu ukendt æra.

Ligeså forundringsværdigt er det, at opleve nye og unge medarbejdere, som med fordomsfri tilgang møder og favner landsbyens beboere på en ny og indlevende måde. Senest havde jeg fornøjelsen til Løvfaldsfesten af at betragte ”kærlige og fordomsfrie samspil” mellem helt unge medarbejdere og beboere, som har boet i landsbyen i mange år. Det bør være til stor inspiration at se disse nye og unge medarbejdere trække en ungdomskultur, som den leves og opleves i ”den virkelige verden”, ind i landsbyen og blandt dens beboere.

Fortsættes

Generelt må jeg blot sige, at jeg nærer stor beundring for og stor respekt omkring medarbejderne i landsbyen, som hver dag evner og lykkes med at være det *kit*, der får drømmen om en landsby for nogle af landets udviklingshæmmede mennesker med de mest komplekse problemstillinger til at leve – og leve godt.

Her kan man tale om, at visionen er blevet til en mission.

Landsbyen Sølund emmer af faglig stolthed og faglig ekspertise og erfaring. Man er alle steder optaget af det faglige indhold, de faglige udfordringer og forordringer i den pædagogiske, sundhedsfaglige, praktiske og administrative opgaveløsning omkring vores beboere.

Til min store forundring har jeg imidlertid ikke oplevet den store organisatoriske interesse og forståelse. Landsbyen Sølund er ganske rigtigt først og fremmest rammen om et *hjem for mennesker med særlige behov og særlige problemstillinger*. Men det er også en arbejdsplads (den største af sin art i landet), som er drevet af Skanderborg Kommune, hvorfor vi er en del af et større og forpligtende fællesskab. Sølund er også en organisation, som skal leve og overleve på primært at ”sælge pædagogiske og sundhedsfaglige kerneydelser”. Vi skal derfor være ”konkurrencedygtige” og ”markedsorienterede” – begreber jeg ved ikke har været de mest fremtrædende i den pædagogiske verden. Vi skal også overleve og leve godt videre på fortsat at sælge og udvikle ”know-how” og være forretningsorienterede og økonomibevidste. Det kræver, at man internt bliver skarpe på sin organisatoriske konstruktion og de økonomiske leve- og udviklingsvilkår, man har som udgangspunkt for at kunne skabe nye.

Her glæder jeg mig til at komme i arbejdstøjet med MED-udvalget og ledergruppen som kommende omdrejningspunkt for vores kommende dialog og proces i forhold til at blive klogere på, hvordan vi bedst imødegår de økonomiske og organisatoriske udfordringer i en markedstid, hvor efterspørgsel og krav om gennemsigtighed i, hvad vi yder og hvordan – og til hvilken pris – er vores nye platform for videreudvikling af Landsbyen Sølund.

Tak for 100 meget spændende og berigende dage og tak for jeres varme velkomst.

Med venlig hilsen

Lone Bahnsen Rodt

Landsbyleder

Det har længe været et ønske fra flere,
at vi kunne vise film i Beboernes Hus

1000 tak til PårørendeForeningen for projektor til Beboernes Hus

(og kabler og ledninger og dvd-afspiller og et skab til det hele)

PårørendeForeningen har givet os 10.000 bobs !!!!!

Inden længe, når alt er ankommet, monteret og instrueret, så kan vi lave fine og hyggelige fælles-film-oplevelser til glæde for rigtig mange !!!

- Tema-aftner,
- Dansefilm til discotek,
- Vinterbiograf osv.
- Vi skal finde de mange dejlige film frem, som ligger rundt omkring, med optagelser af os selv !!

Vi skal finde gamle optagelser frem af dramatik- eller musikforestillinger. Det bliver rigtigt sjovt at gense vores succeser, at vise dem til andre, at dele fælles hukommelse.....

Det er jo så nemt at optage film nu, derfor opfordrer vi jer til, at I laver hjemmevideo'er!

Så viser vi hinanden hvad vi går og laver rundt omkring : ridetur, cafétur, kanosejlad, kramme tøj-tigere, cirkus, sommerlejr, besøge venner og familie osv. osv.

Jeg forestiller mig en ugentlig film-formiddag med pandekager bagefter...

Men I hører nærmere ligeså snart, det hele er klart !

På genkik !

Kh Lene Bay, Beboernes Hus

Lidt af hvert fra landsbyen:

Handicapprisen 2011

Skanderborg Kommune søger kandidater til Handicapprisen 2011. Frist for indstilling var den 14. november 2011. Man kunne indstille personer, foreninger eller virksomheder, som man mener, har gjort noget særligt for borgere med handicap i Skanderborg Kommune.

Landsbyleder Lone Bahnsen Rodt har indstillet festivalformand Lasse Mortensen.

Indstillingen er begrundet i arbejdet med igennem mange år at skabe et unikt arrangement, hvor der netop i tidens ånd engageres frivillige hjælpere, og der tænkes utraditionelt for at give personer med udviklingshæmning eller andre handicaps en god oplevelse

GT International conference 2012

Landsbyen Sølund er blevet spurgt, om vi vil være vært for den Internationale Gentle Teaching konference i 2012. Med baggrund i erfaringen for, at et sådan arrangement tilfører landsbyen spændende faglige vinkler og stor entusiasme, har vi takket ja til værtsrollen i et nationalt samarbejde med Maurits Eijendaal, boenhederne Bavnebjerg i Ry og Sødisebakke i Mariager. Konferencen er planlagt til uge 39 – den 25., 26. og 27. september 2012.

Der er nedsat en styregruppe med repræsentanter fra alle involverede enheder. Styregruppen definerer titel, tema, målgruppe, indhold og rammer og inddrager så relevante projektgrupper for input og praktisk arbejde.

Idet vi gerne vil ramme bredt: ud til så mange danske tilbud, og samtidig imødekomme den økonomiske udfordring mange tilbud står i, forsøger vi at tænke alternativt omkring indkvarteringen.

Indtjening Danmarks Smukkeste Festival

I sidste nummer af Fokus skønnede vi, hvad Danmarks Smukkeste Festival havde indbragt for Landsbyen Sølund. Vi har nu fået os et overblik, der viser en indtjening på kr. 645.000. Pengene øremærkes traditionen tro til at forsøge beboernes tilværelse gennem aktivitets- og udfoldelsesmuligheder.

Tillykke Runde fødselsdage

10.01: 60 år Kirsten Schlein Jensen

10.01: 20 år Enes Ünalán

22.01: 30 år Menika Betina Nielsen

27.03: 50 år Connie Nielsen

Kalenderen

25.11: kl. 11 stjernetræf i Slotskirken

14.12: Juletræsfest

16.12: kl. 11 julegudstjeneste i Slotskirken

21.12: kl. 10.30 julegudstjeneste i Guldhornet

04.01: kl. 10.30 gudstjeneste i Guldhornet

27.01: kl. 11 stjernetræf i Slotskirken

08.02: kl. 10.30 gudstjeneste i Guldhornet

24.02: kl. 11 stjernetræf i Slotskirken

14.03: kl. 10.30 gudstjeneste i Guldhornet

30.03: kl. 11 stjernetræf i Slotskirken

Generalforsamling 2012 afholdes den **8. maj**, så sæt allerede nu **X** i din kalender

Tidsskriftet Fokus nu også på www.solund.dk

Du sidder nu med seneste nummer af Fokus i hånden, et tidsskrift for beboere, personale og pårørende.

Pårørendeforeningen udgiver tidsskriftet fire gange om året, hvor det sendes med post. Det fortsætter vi selvfølgelig med.

Fokus i PDF – nu også online – adgangskode en forudsætning

Du kan nu også hente tidsskriftet i pdf-fil (udgaver fra 2009 og frem) på Landsbyen Sølund's hjemmeside www.solund.dk.

Under menupunktet "Pårørende" finder du undermenu "Tidsskriftet Fokus".

At hente Fokus online forudsætter, at du har en adgangskode.

Du kan som pårørende få tilsendt adgangskoden på mail ved at sende en E-mail til Landsbyen Sølunds [chefsekretær](mailto:chefsekretær@skanderborg.dk) britt.bach.madsen@skanderborg.dk.

Eller ringe på 8794 8003. Husk at meddele, hvem du er pårørende til.

For at få det trykte tidsskrift:

For at modtage det trykte Fokus, skal du kontakte lederen af den boenheden, hvor dit familiemedlem bor.

Det er også her du skal meddele adresseændring.

Redaktør af Fokus er medlem i Pårørendeforeningen:

Ulla Bøttcher Nielsen - E-mail: ubn.nielsen@gmail.com

Holder snart julelukket

Sidste besøgsdag inden juleferien er den 14. december 2011.

Vi er tilbage igen onsdag den 11. januar 2012.

Åbningstider:

Kl. 13-15 onsdage i lige uger

Lørdagsåbent kun efter aftale.

Vi ønsker alle en glædelig jul

www.solund.dk